

Per la llibertat de consciència: escola laica

written by Luis García | 3 d'abril de 2017

Els valors republicans i el laïcisme han de formar part del mateix projecte polític, per això, quan reflexionem sobre la necessitat de construir un model republicà de convivència o assolir la responsabilitat històrica de proposar un estat republicà, ens estem referint a una República laica.

Per això, ara que tant es parla de la creació de la República Catalana, pensem que hem d'avançar en aquesta direcció, oblidar l'herència del nacionalcatolicisme, mantenir neutralitat amb les creences i no signar acords, amb la Santa Seu o d'altres, que condicionin el futur. Separar l'àmbit públic del privat; l'interès general del particular i practicar el multiconfessionalisme. No hi ha millor eina d'integració, fins i tot pels que provenen de contextos culturals diferents, que el reconeixement de la igualtat de drets i deures, per a compartir i participar en un projecte comú de ciutadania.

En una societat secularitzada com la catalana i en consonància amb l'esforç històric de la humanitat pel coneixement i el saber científic, de cap manera es pot plantejar l'espiritualitat religiosa com element obligat del desenvolupament de la personalitat de l'individu. Exceptuant que s'assoleixin posicions ideològiques recollides en l'assignatura de Religió, les persones no creients estan humanament disminuïdes, no poden aconseguir per si mateixes la felicitat.

L'educació és un tema de vital importància pel futur. La constitució catalana haurà de vetllar per ella des del començament. Les creences han d'estar fora de l'escola perquè pertanyen a l'àmbit privat de les persones i no a l'àmbit

públic. L'escola pública és de totes i de tots. Per això defensem un ensenyament laic en el qual no pot formar part cap assignatura religiosa.

Les creences estan constituïdes per dogmes de fe que s'han de creure, mai es poden raonar. Formen part de l'adoctrinament i proselitisme que entren en contradicció amb la raó i la ciència, i, per tant, ensopeguen amb el pensament crític i l'autonomia personal, tan vitals en moments de formació educativa.

Davant la problemàtica de violència de gènere que vivim actualment, l'escola ha d'intensificar l'educació en igualtat de nens i nenes, de manera que el respecte i la dignitat en el futur sigui un fet i la conflictivitat desaparegui. Això no és compatible amb alguns dogmes religiosos que transmeten misogínia i subordinen a la dona a papers de segona dins el model de societat patriarcal.

Els diners públics no han de servir per finançar els col·legis concertats, ja que l'escola pública és l'única eina vàlida per aconseguir una educació igualitària i no segregacionista. Ni tampoc per finançar el professorat de religió, ja que reben un tracte discriminatori: són nomenats pel bisbe. La catequesi ha de ser finançada pels seus promotors, s'ha de desenvolupar com a educació privada.

Si volem aconseguir una educació més democràtica, no podem segregar l'alumnat en funció de les creences, ja que això vulnera el dret a la llibertat de consciència. El proselitisme i la difusió de la doctrina religiosa s'ha de fer en els centres de culte. Les escoles han de servir per aprendre, no per creure.

[Aquest article forma part del *Versus* "Hauria de ser laica l'educació en la Catalunya independent?" Cliqueu per llegir la rèplica de Jordi Aragonès: "La Religió Catòlica a les aules, una urgent necessitat".](#)